

IN MEMORIAM

LIUDVIKAS POCIUS

(1940 08 25 – 2021 06 01)

Dailininkas, vitražistas, gimęs Žemaitijoje, Šilalės rajono Klabų kaime.

1959-1966 m. Valstybiniame dailės institute studijavo tapybą ir monumentaliąją dailę tuomečiame Vilniaus dailės institute (dabar – Dailės akademija). Savarankiškos kūrybos pradžioje kūrė vitražus viešosioms erdvėms, dalyvavo parodose. Nuo 1967 m. – Lietuvos Dailininkų sąjungos narys, turintis Meno kūrėjo statusą.

Liudvikas Pocius kurį laiką dirbo vyriausioju dailininku Lietuvos dailininkų sąjungos Dailės fonde, buvo kelių ekspertinių meno tarybų narys, Kultūros ministerijos ekspertų kolegijos narys. L. Pocius buvo aktyvus visuomenininkas. Nuolat dalyvavo parodose, priklausė Vilniaus menininkų klubui „Plekšnė“.

Per savo kūrybos metus dailininkas yra sukūręs vitražų daugiau nei 30-čiai visuomeninės ir sakralinės paskirties objektų, per 800 tapybos darbų (portretų, natūrmortų, peizažų), taip pat reiškėsi taikomosios grafikos srityje, apipavidalindamas knygas, kurdamas logotipus ir firminius ženklus. Nuo aštuntojo dešimtmečio labiau įsitraukė į tapybą. Dalyvavo parodose Lietuvoje ir užsienyje. Jo paveikslų yra įsigijusios įvairios įstaigos, Lietuvos ir keliolikos užsienio šalių dailės mėgėjai ir kolekcionieriai.

L. Pociaus tapybai būdingi tie patys plastiniai ir stilistiniai principai kaip ir jo monumentalios-dekoratyvinės dailės darbuose – aiškus piešinys, subalansuota spalvinė visuma, aktyvių-pasyvių elementų pusiausvyra.

Liudvikas Pocius įvairiais kultūros ir dailės klausimais yra paskelbęs per 100 publikacijų Lietuvos ir užsienio spaudoje, buvo aktyvus visuomenininkas. Nuolat dalyvavo parodose, priklausė Vilniaus menininkų klubui „Plekšnė“.

Plungėje Kunigaikščio M. Oginskio rūmuose Plungėje įsikūrusiame Žemaičių dailės muziejuje dailininko jubiliejaus proga 2012 metais buvo pristatoma peizažų serija, pavadinta „Iš peizažinės kūrybos...“. 26 paveikslų kolekcija – didesnio dailininko sumanymo dalis, bandant atskleisti pirmąjį nykstančio Lietuvos kraštovaizdžio savitumą, jo nuotaikų ir būsenų įvairovę. Toks dailininko kūrybos tikslas diktavo ir jo peizažų meninę formą, kai į pirmąjį planą iškeliamas motyvas, siužetas, kompozicinė struktūra. Žemaitijos, Dzūkijos, kitų Lietuvos regionų vietovių kraštovaizdyje dailininko akį labiausiai traukė paros, stichijų ir metų laikų virsme besikeičianti gamta. Dažniausiai pasikartojantys peizažų motyvai –

tekančios ar besileidžiančios saulės šviesoje virpanti medžių laja, upių ir upelių grožis, žydinčios augmenijos svaigulys. Pusę kūrinių autorius padovanojo Plungei ir žemaičių meno šventovei.

Atsisveikinimas su velioniu Vilniuje, Paco g. 4 (prie Švento Petro ir Povilo bažnyčios) birželio 5 dieną 16.00 - 21.30 val. birželio 6 dieną 8.00 – 14.00 val. Urna išnešama birželio 6 dieną, 14.00 val., Laidotuvės 14.30 val. Vilniaus Antakalnio kapinėse.

*Lietuvos dailininkų sąjunga reiškia nuoširdžią užuojautą Liudviko Pociaus artimiesiems,
kolegoms bei visiems, pažinojusiems menininką.*